

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, October 7-dikén, 1825.

Magyar Ország.

Posony. Sept. 29-dikén estvéli 7 órakor Királyi fényes bál adatott a' Primási épület' szalájában, hol tsak szép Magyar ruhában lehetet megjelenni. A' Cs. K. Felsegek a' Cs. K. és K. Hercegekkel együtt 7 órakor jelentek-meg. A' külső nemzeteknek nállunk lévő Követjeik is jelen voltak. Az Anglus Követné és leánya különösen megkülömböztették drága Magyar öltözetjek által magokat. — A' többek között két Lengyelt, 's két Németet is tántzoltak. Magyarokat Bihari húzott. A' Lengyel tánczban Koronaörökösünk Ó Fő Herczegsége volt a' Vezető. Minden féle drága tsemégék, sütemények, 's frissítő italok bőségesen találtattak Cs. Királyi kegyelmességből.

Királyné Ó Felsege a' tántzok' szünetekor sőt a' tántzok alatt is nagy kegyességgel beszélgetni méltóztatott több Deputátus Urakkal 's ezek között név szerént a' Korona Örzővel Vég h Úr Ó Exc. val.

A' Felsegek 10 óra előtt már elmentek a' szalából, hanem a' Vendégek közül sokak 11 utánnig ott maradtak.

Ó Cs. K. Felsege Okt. 1-ső napján a' Gróf Viczay házban úgy mondatott magános audienziákat adott; azután 9 órakor, elébb a' K. Sz. Városok' Deputatusaikat mutattatta-be magának Ó Cs. K. F. ge a' Kintstármester Ó Ex. ja által, továbbá következtek: N. Posony Vármegye' Deputatioja, a' Posonyi K. Akadémia, a' Posonyi Polgári Magistrátus, az August. Valláson-lévőknek Papjaik, kikkel mindnyájokkal kegyelmesen beszélteni méltóztatott a' kegyes Felseg.

Déli 12 óratájában 24 Posonyi polgári hajadonok a' Polgármester 's egy Szenátor által Felseges Aszszonyunk' elébe vezetett vén, aszszonyi munkáik' mustráját mutatták-be, 's kegyelmesen fogattattak 's arany-pénné ajándékot is kaptak.

Okt. 2-dikán dél előtt 11 órakor a' T. Karok és Rendek, a' Primási palotában öszszegyülekezvén, 's ott 12 óra felé Ó Cs. K. Felsege is örvendetes Eljen kiáltozások között megjelenvén, 's thronusába beülvén, Primás Ó Herczegsége által, ditsőséges neve-napjának köszöntését a' T. Karok és Rendek' 's a' Nemzet' nevében, elfogadta, 's arra kegyelmes Feleletet adván, szobájiba vissza tért. Ó Felsege a' maga Nevét viselő Huszár Regimentnek formaruhájában jelent meg ezen név-napi tisztéleten. Azon Udvari fő és nagy emberek között, kik Ó Cs. K. Felsegét a' szalába bekísérték, Metternich Ó Hertzegsége is szép Magyar ruhában jelent-meg.

Nem soká Ó Cs. K. F. ge után Királyné Ó Felsege is, az Udvari Dámáltól kísértetve 's vezetettve ugyan ezen szalában megjelenvén, 's a' thronusba beülvén Primás Ó Hertzegsége Ó Felsegéhez is beszédet intézett a' Rendek' nevében Deák nyelven, 's a' Rendek által a' 7-dik ülésben meghatározottat 50,000 aranyokat egy ezen alkalmatosságra készült szép ládatskában, melynek fedelén az Ország' címere szemléltetik; bemutatta, melyre Királyné Ó Felsege hasonló Deák nyelven 's ékes kifejezésekkel 's kimondással felelvén, mindeneket örvendetes kiáltozásra indított, melly után a' Rendek kétszókolásra bocsát.

tattak a' Felséges Királyné pedig olly kísérettel, mint bejött vala, szobájiba vissza tért.

Az ajándék képpen beajánlatott 50,000 aranyok 5 mázsát 12 fontot, és 16 latot nyomnak.

Az illy pompás foglalatosságok' alkalmatosságával a' karoknak egy részét a' Cs. K. és K. Princzek, a' más részét pedig a' sok fő rangu egyéb nézők szokták elfoglalni.

Ezen estve felettébb fényes ál-orczás bál tartatott a' közönséges tántz-szálában, de hol a' sokaság miatt nagyon keveset lehetett tántzolni, pedig a' hol majd csak a' Cs. K. Princzek a' hozzájuk tartozó főbb Udvarnokokkal, 's az Udvari főbb méltóságú aszszonyosságok; a' külső nemzeteknek itt lévő követjeik, az ezekhez tartozó familiák, 's a' Magyar Mágnások 's Nemes Rendek között a' főbbek jelenhettek meg. Illy fényes gyülekezet még ritkán szemléltetett valaha ezen szálában.

A' Sept. 26-dikán előfordult nevezetességek között említést érdemelnek, hogy a' Posonyi Szőlősgazdák ezen napon olly gerezdet vittek Török muzsikai kísérettel Felséges Aszszonyunknak ajándékkul, a' melly 120 fontot nyomott, tsupa fejer fürtökből volt össze szerkeztetve, tsak az C. A. betüket formálták, veres fürtök. Az ajándékot a' szőlősgazdák' serge kísérte, két hajadon személyekkel együtt, kik vállogatott gyümölcsöket vittek kosarakban. Kegyelmesen fogadta őket Királyné Ő Felsége.

Ugyan ezen szőlősgazdák 28-ban Náporispányné Ő Cs. Fő Hercegaszszonyosságának vittek két illy, tsak valamivel kisebbtske szőlő, és egy alma gerezdeket.

Egy Komáromi Aszszonyember pedig, valami 36 esztendősz személy, négy olly czipókényeret vitt a' Felségnek mellyek között egyik-egyik másfél mérő legtisztább lisztből süttetett; 's a' mi megjegyzésre

méltó, az aszszonynak a' leánya is ott lévén, ez egy beszédet intézett a' Felséghez. Királyné Ő Felsége ezen hajadont egy alabastrom fundamentomon álló asztali órával, 12 aranyokkal, és 12 tallérokkel méltóztatott megajándékozni, az anyjának pedig megparantsolta, hogy illy Czipókényeremet többször is süssön.

Az Ország Gyűlésbeli Beszédnek folytatása:

A' Nemesek' Táblája Elölülőjének Méltóságos Szögyéni Szögyényi Sigmund Úrnak, az Első ülésben Sept. 14-dikén tartott Beszéde:

Tekintetes Karok és Rendek!

A' Nemzeti képviselésen épült polgári alkotmányfak, legfontosabb, 's legditsőségesebb részét tévén a' Törvényhozó hatalomnak közössége, ennek gyakorlására egyben gyűlt Rendjeit, 's képviselőit édes Hazámnak szemlélvén, elsőben is azon mély Tiszteletet illik kijelentennem, mellyel ezen fenséges czélú Gyülekezetnek tekintete érzésimet eltölti — azután pedig szives örömmel méltán engedhetek, mint-hogy ezen Ország Gyűlésnek kihirdetése által a' Tekintetes Karok' és Rendek' törvényes obajtásaitkat telyesíteni láthatom; 's nem külömben bizhatok, hogy viszont a' Fejedelem 's Haza méltó várakozásának, mellyel ezen régen várt Ország Gyűlésnek bölcs végezéseitől függenek, tellyes mértékben meg fog feleltetni. — Engedhetek mondám ezen buzgó hazafi öröm érzésnek annál inkább, mivel ezen órában a' Tekintetes Karokat, és Rendeket is hasonló indulattól gerjedni vélem, hogy egy mást hosszabb időnek lefolyta után, a' haza boldogságára czélzó tanátskozással öszve gyülekezve láthatják.

Azon idő köz alatt, melly az utóbbi Ország Gyűlésétől e' jelenvalóig eltelt, so.

besen folytak le több külső Nemzeteknek viszontagságait, 's halmozva követték egymást a' Világ legnevezetesebb Történeti, mellyek valamint temérdekségekre nézve egész századot kitölteni elegendők lettek volna, úgy fogantjokra több Nemzeteknek sorsokat elhatározták, és az uralkodó Fejedelmeknek tellyes figyelmeiket szünet nélkül elfoglalták. —

Bölsz Fejedelmünk is noha Atyai gondoskodását hív Népeinek mindennemű szükségeiktől egy pillantatig sem vonta meg, jól tudván mind azon által a' polgári Társaságok össze állásának első, és fő czélját — ugymint a' külső veszedelemtől való bátorságnak megszerzését — midőn erre Európának több részeiben megújult zürzavarok miatt, kettőztetett gondossággal folyvást ügyelni kéntelenítetne, hogy hív, és békességes Országait a' több izben fenyegető veszedelmektől menten tartaná, az Országlásnak ezen legfontosabb, 's egész figyelmet megkívánó foglalatosságát — Ország Gyűlésnek tartását elhallasztotta. — De mind az alatt is édes Magyar Hazánk belső igazgatásának építménye, Törvényes kormány 's Ítélő-Székeink kivül, nevezetesen a' Ns. Vármegyék Rendjein is, ugymint a' Tisztviselőknék szoros felvigyázóin, a' jó rendnek, 's belső bátorságnak gondos fentartóin, a' Nemzet szükségeink, 's kívánságinak mindenkor bátor felfedezőin — 's ezen tulajdonságok által a' Constitutionnak hív örjein mint annyi megázhatalan Oszlopokon nyugodván — minden káros következtetésű belső, mint külső veszélytől menten, 's bátorságban megmaradott.

Tágván pedig, — mint a' Világ Történeteinek folyamotjokból sejdíteni lehet, — a' külső dolgokra ügyelő gondjai Felséges Urunknak, nem késett hív Magyar Nemzetünk törvényes kívánságát tellyesíteni, 's ezen Ország Gyűlését hirdetésén; azt mind önnön érzésitől indítat-

ván, mind pedig több Tekintetes Ns. Vármegyék kéréseknek engedvén, Felséges Aszszonyunknak koronáztatásán kívánja kezdetni, azután a' köz jóra intéző tanátskozásoknak semmi határt nem vetvén.

Szép reménységre gerjednek, Tekintetes Karok, és Rendek! midőn a' köz jóra czelző tanátskozásainkat ezen fényes in-
nepléssel — Felséges Aszszonyunknak koronáztatásával — kezdődni látom, mert ha az egygyes Polgároknak különös alkudozásait sikeresebbeknek tapasztaljuk, midőn azokat költsönös hajlandóságoknak jelei, leköteleztetéselnek zálogi vezérlik; méltán remélhetjük ezt a' Polgári Társaságra nézve, mellynek Tagjait az emberi szelid érzés szinte úgy édesíti; — a' Fejedelm 's nemzetre nézve, kiket a' Kegyelem, 's viszont a' hívség, és szeretet fogamatossabban kaptsoluak össze, mint a' Törvények kötelei.

De ha Hazánknek Történeteit, tsak egy két századokkal vissza megtekintjük is, a' Királynék koronáztatásokat jeles Ország Gyűlésbeli tanátskozásoktól, 's hasznos Törvények' hozásától késérve olvassuk.

A' ditsőségesen uralkodó Austriai Fejedelmi házhoz tartozó megkoronáztatott Királynéknak tizenegy számjokból tsak a' közelebbieket említvén: ki ne emlékezne az 1681-dik Esztendőben tartott nevezetes Sopronyi Ország Gyűlésére? mellyben Eleonora Királyné, az akkor ditsőségesen uralkodó Iső Leopold Császárnak 's Királynak Hitvesse megkoronáztatott; akár emlitem az azon Ország Gyűlésben hozott számos köz hasznú, 's máiglan élő Törvényeket, akár azon szelid, 's mértékletes módokat hozam elő, mellyek által a' hazafiak mind Királyokkal megengesztelődtek, mind magok között a' meghasonlást szünet nélkül gerjesztő okok elhárítottak, mind a' lettő nyilván bizonyítja, hogy a' Királyné koronázásának alkalmával, a' bölsesség Iellic, az engesztelésnek

kiszta indulatja szállotta még az akkori uralkodót, szinte mint a' Nemzet képviselőit. — Hát 1715-dik Esztendőben, midőn Erzsébeth Kristina Királyné VI-dik Károly Császár' Nősse koronáztatna — nem tsak köz Polgári állapotunk sarkalatos új Törvények által gyarapodott, de egyszersmind talpkő is vettetett, mellyen a' következő Ország Gyűlésben 1725-dikban az igazság kiszolgáltatása jobb rendbe hozatott. — Nem számlálom a' Királynék' koronáztatásai között az 1741-dik Esztendőbeli fényes Nemzeti inneplést, melly által a' nagy Mária Theresia Királyi hatalomba lépett; úgyis örök emlékezetben vagyon az akkor öszve gyűlt Ország Rendjeinek Nemes felgerjedések, melly a' negyven évekre terjedt boldogító ország-lásnak mintegy jövendő érzése vala. — Szüntűgy elhalgatom az 1792-dik Esztendőben történt koronáztatását Mária Theresia Királynénknak, mostan is ditsőségesen uralkodó Felsőgünk második Hitvessének; mivel azon Ország Gyűlést magosabb czélú inneplés, u. m. magának Felsőgünk Urunknak koronáztatása tette még tündöklőbbé, 's örökké nevezetessé. — De tsak az 1808-dik Esztendőbeli rövid Ország Gyűlést ha emlitem is, mellynek alkalmával Mária Ludovica Királynénk koronáztatott; nem de akkor is, az egyben gyűlt Rendek a' hazafiúi áldozatnak jeles példája után, olly Intézetnek vetették Talpkövet; mellynek hasznait, a' későbbi unokák hál' adva fogják tapasztalni.

Az elmúltalnak ezen ditső emlékeik, még tündöklőbb jövendőknek reményeire gerjeszhetnek méltán bennünket, Felsőgünk Aszszonyunknak Carolina Augusta Királynénknak koronázásán? kinek már a' Bavariai uralkodó Háztól vett származása Első Sz. Királyunk' Hitvessének emlékezte által kész utat nyitott a' Magyaroknak szíveikbe, mellyeket Ő Felsőgünk mult Esztendőben Hazánk kebelében volt rövid

mulatásakor, nem tudnám ha Fejedelmi Virtussainak fényévelé, vagy inkább szelid Aszszonyi erkölcsinek kegyeivel? meghodólt. — Nem is fog tehát megsalni azon édes reménység, hogy valamint eddig hasonló Nemzeti innepek foganatos Tanáskozásoknak voltak bévezetői, úgy a' mostani — több mint nyóltiz száz Esztendői Hazai Történetből merített szerentsés auguriummal — kezdendő koronázás, olly ditső kimenetellel, olly hasznos Törvényeknek hozásával fog béfejeztetni; mellyek által Első Sz. Királyunknak Remek alkotása megerősítvén, Hazánk' minden rendű lakosinak boldogságokra fog gyarapodni, 's késő unokákra éppen által szállani.

A' Koronázásoknak jó szerentsét jövendő betsérel; 's a' Fejedelmet népchez szorosabban foglaló érdeméről szólván, el nem mulathatom, hogy önnön Magának Felsőgünk Urunknak ditsőséges koronáztatásáról ne emlékezzek, mellyet Ő Felsőgünk azon nevezetes 1792-dik Esztendőben Juniusnak 3-dikán költ Kegyelmes Resolútiója által tett minden Magyarok örök emlékezetére méltóvá. — Közlebbi emlékezetben vagyon még, hogy az előbbi ditsőségesen uralkodó második Leopold Császárnak Királyi Kötés Levele némű némű kétséget hagyván fel, a' koronáztatásnak köteletségéről, azon kiszabott időre nézve, mellyet maga Leopold Császár Ő Felsőgünk határozott vala meg; a' legbuzgóbb óhajások volt az Ország Rendjeinek, hogy ezen kétség megvilágosítsák, az ezt kifejező szavai, 's a' Királyi Kötés Levelenek határozottabban ejtessenek ki; de más foglalatú inaugurale Diplomát törvényesen nem kívánhatván, elhalgatták buzgó óhajásokat, 's tsendes bizodalommal várták kívánságok' tellyesítését. — Azonban Fejedelmünknek nagy lelke betsben tartván a' Nemzet képviselőinek bennék helyhezlett határtalan bizodalomokat, tulajdon maga indulatjából önként tellyesítette

a' méltó kívánságot, 's a' koronázatásnak, a' ki szabott idővel szorosabban meghatározott kötelességét a' Királyi Kötés Levélben, kétséget nem szenvedő szavakkal fejezte ki; és így inaugurale Diplomáját — mint ezen világos kifejezésekkel elsőt — Törvény Rönyveinkben örökösítette, 's a' legjelesebb tanúságát adta, hogy edes Hazánknak ősi alkotmányát nem tsak szorosan megtartani, sőt a' Nemzetnek méltó kívánsági szerint gyarapítani kívánja, a' benne helyezettett bizodalmot pedig Fejedelmi nagy lelkűséggel visszazonozni tudja.

Ezen ritka jutalmát a' költsönös bizodalomnak a' Tekintetes Karoknak, és Rendeknek emlékezetekben hozván, megengedik nékem, hogy azt ez úttal is különösen ajánljam. — Külömben ugyan nem szándékóm, a' Tekintetes Karokat, és Rendeket azon figyelmetességekre emlékeztetni, mellyeknek szoros megtartások nélkül a' Törvényhozó Tanácskozás rendes, előmenő, és foganatos nem lehet. — Mert ha körül tekintek ezen nagy érdemű Férfiaknak Gyülekezetekben, kiket hazafi Társaiknak választások, 's bizodalnok az Országnak minden részeiből ide kiküldött, és kikhez nékem most szólni szerentsém vagyok, koránt sem tarthatok, hogy helyes tanácskozással, 's bölts Törvények' hozásával, a' jelen való Ország Gyűlésnek czélja el ne érettessen, 's annak örök hálat érdemlő emlékezte a' késő maradékra ne hagyattasson. — Mivel pedig ehez külömben el nem juthatunk, mint a' Tárgyaknak elő adásában gondos előre nézéssel, a' megfontolásban egyenességgel, 's mértékletességgel, — a' határozásban böltsességgel, 's egygyetértéssel — a' Fejedelmhez pedig hívséggel, 's bizodalommal; hogy is kételkedhetném, hogy a' Tekintetes Karok, és Rendek önnön magoknak, és ezen régen vártjeles alkalmatosságnak, mellyen ama tulajdonságokat a' haza javá-

ra gyakorolhatják, tellyes mértékben meg ne feleljenek?

Valóban a' bizodalom nagy lelkűségnek tulajdona, a' nyílt szívű tanácskozásoknak előmozdítója, és valamint a' költsönös egymáshoz viseltetett betsű érzésnek bizonyítása, úgy kinek kinek önnön tiszta indulatjáról tsalhatatlan Tanúság. Ellenben a' bizodalmatlanság, midőn habozó tanácskozással gondos óvásokat keres, ugyan ezekt által a' nagyra czélozó határozásokat akadályoztatja, vagy legalább azokat tellyes erejektől bizonyosan megfosztja.

Fiúi bizodalmat kíván Felsőges Urunknak Hazánkhoz mindenkor bizonyított atyai gondoskodása, polgári alkotmányunknak nyilván kijelentett szeretete, ezen Ország Gyűlésnek hirdetése által is erősített megtartása, és azon véle született egyenessége, 's kegyelmessége, mellyel külső Fejedelmeknek, 's Nemzeteknek is bizodalnok, 's szereteteket ellent álhatatlannul megveszi. — Há' adó bizodalmat kíván Ő Cs. Kir. Fő Hertzogségének Nádor Ispányunknak Hazánk javára szüntelen ügyelő gondoskodása, annak díszét előmozdítani törekedő fáradozása. — Költsönös bizodalmat kíván az egymáshoz tartozott barátság, 's atyafi szeretet, az egy, és közös czélra arányzott szándék. — Végre bizodalomért könyörgök főképpen én is, mint a' Tekintetes Karok, és Rendek' barátságos jó voltoknak bizonyító jeléért; nem annyira értelmemnek tehetségében való bizodalnokért, mert annak középszerűségét önként megismerem, de viszont biztosan hiszem, hogy fogathozását, a' Tekintetes Karok, és Rendek' bölts Tanácsai könnyen kipótolják — hanem azon szíves egyenességben, mellyel a' Tekintetes Karoknak, és Rendeknek mind közönségesen tartozó Tiszteletet, mind egyenként barátságos hajlandóságot ajánlok; — azon tisz-

ta indulatú feltételben, - mellyel Koronás Királyunknak, 's édes Hazánknak egymástól meg nem választható hasznokat — a' Tekintetes Karok, és Rendek' foganatos iparkodásaikhoz tsekély tehetségemet én is kapsolván — öszve vetett vállakkal előmozdítani, 's a' köz boldogságot késő maradékokra örökösíteni kívánom: 's illy tiszta szándékú egygyütt munkálódással el is érni bizonyosan reménylek."

Görög Ország.

A' Londoni Kurir illy vélekedést adott ki a' Görögök' dolgán történt nagyon nevezetes változásra nézve Sept. 21-kén: —,

„A' Párisi Ujságlevelék kiadák a' Görög nemzet' úgy nevezett Manifestumát, vagy más szókkal azt a' világszerte mindeneknek nyelven forgó Nyilatkoztatást, melly azt az ajánlást foglalja magában, hogy ezen nemzet magát Nagybritanniának oltalma alá akarja adni. Mi ezen nyilatkoztatást, egy ahoz foglaltatott nagyon nevezetes Toldalékkal együtt magunk is kiadtuk.

„Ezen Toldalék két személyeknek, Roche és Washington Uraknak, kik magokat a' Görögök', Frantzia Országban és Észak-Amerikában találtató barátjaik' Agenseiknek nevezik, Protestálásokat foglalja magában. A' nevezett két Urak minden gondolható és töllök kitelhető méltóságos felemelkedéssel protestálnak az egész világ előtt azon Görögöknek lépése ellen, a' kik Nagybritanniának Protektorságát Görög Országának számára megnyerni, iparkodni méreszlenek.

„Ügy látszik, hogy ezen Urak azt tartják, hogy azon Országok, mellyeknek ők magokat Deputátusainak nevezik, a' Görögöktől Anglia eránt bizonyított elsősegi megtiszteltetés által, valósággal nagyon hátratétetődtek volna, melyhez képest ők a' magok' Protestálások' végén,

olly meghívást intéztek a' Görög Direktoriumhoz, hogy nékiék ezen fontos tárgy eránt, siető 's egészen nyilvánosságos és meghatározott magyarázatot adjon.

„Hanem ezen szóval való bátor vitézkedést, ezen fattyú páthózt, ennyib' hagyván, fordítsuk már most figyelmünket, magára a' Manifestumra. Ha ezt figyelmetesen megolvassuk, valósággal semmit se' találunk benne, a' melyből mint valamelly alapos állatásból valami értelmes vagy gyökeres következtést kihozhatnánk. Még tsak nap-szám és aláírás se' találtatik rajta, 's tsak a' Roche és Washington Urak Protestálásának nap-számából hozhatjuk ki, hogy ezen Manifestumnak Julius végén kellett kiadattatni. Azok a' külömbkülömb fele viszontagságok beszéltetnek benne elő, mellyek ezen hadakozásnak négy esztendeig tartott folyta alatt érdeklették Görög Országot, 's mind ezeknek elébeszéltetése után Görög Ország Nagybritanniának oltalmába ajánlatik. Ennyiből áll az egész Manifestum, vagy pedig annak fontosabb minéműsége, a' mennyiben előttünk még eddig esmeretessé lett. Hanem: megtétezt-e már a' mi Országlószékünknel valósággal ezen ajánlás? avvagy, valyon a' Messolongi váránál eléfordult szerentsés történetek nem szolgálattattak-e a' Görögöknek okot arra, hogy feltett czélzásokot 's határozásokat Nagybritanniának segedelemre való hívása eránt megváltoztassák? az ezen kérdésekre való feleleteket, legalább a' mi szemekink előtt még vastag homály fedi.

„A' mi magát az Angliai Országlószéknek tetétezt ajánlást illeti, ámbár megvallahatjuk, hogy a' Nápoli-di-Romániában tanátskozó Görögök' részéről nem kicsiny nemes szívűségnek lehet tartánunk azt, hogy ők a' magok szabadságának, függetlenségének 's politikai létéljeknek megoltalmaztatását, hiszorítólag Angliának tulajdonitják — noha arról se' felejtkezhetünk:

el más felől, hogy az e-féle kedveskedés-bizonyításoknak betse, gyakran kétséges szokott lenni.

„Ezen egész Görög ajánlás olly ember Testamentumához látszik hasonlítani, kiknek semmi érteke nem lévén, hogy azt halála után özvegy feleségének 's árvaságra jutott gyermekeinek hagyhassa, ezeket jó barátjának nyájás gondviselése alá ajánlja.“ — (Ezen kifejezései a' Londoni Kurirnak, bár melly közönséges és bizonytalan értelműeknek lenni láttassanak, tsakugyan azt mutatják, hogy a' Görögök' ügye még nem veszett-el egészen).

Nagy Britannia.

A' Lord Májor Londonban azon segedelmekről tudósítván a' Manchesteri jól-tévő Egyesületet, mellyet a' Spanyol Országból 's Olasz Országból kivándorlott és megállapodásra való menedék helyet Angliában keresett revolúziós emberek Angliában találtak, így adja elé ezen tárgyat: — 165 Olasz és 74 Spanyolok találtattak, kik eddig Angliában tartózkodtak és élelmekre való segedelmet kaptak, találtattak olyanok kik onnét tovább utózni szándékozván, 50—150 forintokat kaptak, mint útravalót. Nagyobbára mindnyájok a' mostanság szabadoikká lett Amerikai tartományokba kívánkoznak menni; 25-tön Görög Országban kapván hivatalokat, oda indultak útnak. Még vannak Londonban valami 200-zan, kiknek az Anglus Országlo-szek maga ad élelemre való segedelmet: az Egyesület laistromában pedig még 54 Spanyolok és 8 Olaszok taláthatnak beirat-ta, mint a' kik ennek segedelmével élnek.

Déli Amerika.

A' Péruai Congresszus mult Mártzius 10-dikén a' maga üléseit berkesztvén el-szolt, minekutánna Bolívarnak az Or-

száglási hatalmat, úgy mondván majd minden határ nélkül kezébe adta. Arról különös törvényt határozott, a' melly eloszlá-sa előtt az ő utolsó határozása vala, hogy Bolívar azon idő alatt, míg a' Congresszus eloszolva leszen, akár melly felől lássa fenyegettetni a' Republikát, azonnal mindenüvé annyi serget küldjön, mennyit a' veszedelemnek elfordittatására elégségesnek fog tartani: sőt ha Kolumbiának segedelemre talál szüksége lenni, ennek számára is, fegyveres serget, hajókat, egy szóval mindent küldjön, a' mi Perutól ki telik.

Az idegen kereskedőkre nézve minden eddig fenn állott akadályokat elhárított a' Liberátor; ezentúl mindenek, mint a' Péruiak magok, olly szabadsággal folytathat-ják ott a' kereskedést, hanem adót is minden félét úgy tartoznak fizetni, mint ma-gok a' Perui lakosok.

Generális Aranjai-Silva, a' Perui határra benyomúlt Brasiliai sergek' vezére, az ellene útban lévő Perui sergek' vezéréhez Gen. Sucre-hez Követeket küldvén, tudtára adatta néki, hogy ő a' Chichitos nevű tartományt a' lakosok' megegyezésével foglaltá-el 's ezeknek örvendő kiáltozásaik között ment-be oda, melyre nézve ezen tartomány már a' Brasiliai nagy birodalomnak valóságos része lévén, ő (Gen. Sucre) minden ellenségeskedést szüntessen-meg, mert ha nem, Brasilia különben se' fog megijedni a' Perui ármádatól. Hasonló hatalmas hangon irt Generális Silva a' La-Platai Santa-Crux tartomány' Kommandánsához is, tudtára adván, hogy ha békességesen nem viseli magát, ő minden sergeit semmivé teszi, és Santa-Crux városát úgy össze rontja, hogy egy egy kő nem fog a' másikon maradni.

A' Buenos-Ayres és Montevideo között elé fordult ellenségeskedések még a' régi lábou állanak; holmi apróság öszszetapasok ugyan történnek, olykorolykor a'

Montevideói környékeken, de még eddig semmi nevezetes verekedésre nem került a Rio-de-Janeirói sereg és a Banda-Orientáli támadók között a' dolog. Még valóságos had-izenefet is, se' a' Brasiliai Császár Buenos-Ayres ellen, sem ez a' Császár ellen, ki nem hirdettetett.

Újabb Tudósítások.

Mikor már sajtóba akarjuk vala tenni Ujságlevelünket, újabb tudósítások érkezének kezünkhöz: de nagyon szározok; nem sokat lehet Konstanczinápolyról tanulni belőlök. Tsak kivonásokat teszünk tehát ide mind ezekből: —

Sept. 5-dikén megszorodott a' Császár gyermekeinek száma egy Princzaszszonnyal kinek neve Hadidsche Sultano.

A' Nápoliból Konstanczinápolyba érkezett tudósítások szerint, Ibrahim Basa 2000 emberekkel Tripolitzából Dél felé vette útját, mint híre van, azért, hogy Egyiptomból 8000 emberekből álló segítséget vár M o d o n h o z, 's ezeket a' kiszárláskor akarja védelmezni. Ezen új segítségnek elhozására evezett most a' KapudánBasa Alexandriához. Tripolitza' védelmezésére 5000 embereket hagyott hátra Ibrahim.

Ezen tudósítások Sept. 16-dikán indultak Konstanczinápolyból, és így elég újak. Az is ezekben íratik, hogy végre meghatározá a' Görög Direktorium, hogy azon két Basát, Selimet, és Alit, kiket régóta hadi fogságban tart, kiadja a' Törököknek a' Mainai Be' fíjáért 's az esmeretes Jatrakó nevű Kapitányért.

A' Hydrai Ujság szerint Aug. 12-dikéig semmi valami nevezetesetske új ha-

J e l e n t é s.

A' Magyar Kurírnak azon tisztelt Olvasóji, kik annak bérét még fel nem küldötték, egész bizodalommal kérettetnek, hogy tovább ne halaszszák. Ha találatnának, kik ezen Ujságot az esztendőnek még hátra lévő részében is küldtetni kívánnák, azt Oktober' elejétől fogva is rendelhetik; sőt ha tetszik a' múlt Juliustól fogva is.

di történet nem fordult elé Moréán, kivéve két tsekély öszszetsapást a' Karitenei térségen, 's ez is tsak úgy történt, hogy az Albaniai 's Egyiptomi katonák szénát akartak gyűjteni ezen térségen.

Jeles megjegyzés, hogy ezen Hydrai Ujság legkissebb emlékezetet se' tévén a' Görög Direktoriumnak azon végzéséről, melly által Görög Országot Anglia Oltalma alá ajánlotta, a' Roche és Washington Urak Protestálását mindazonáltal kihirdette, megígérvén, hogy ha a' Direktorium ezen Protestálásra valamit felelni talál, ő azt is ki fogja adni. De hát miért nem adja-ki azt is, a' mi ellen intéztetett ezen Protestálás.

B é c s.

Ezen sok ezerekből 's mindenféle nemzeti lakosokból álló fényes közönségnek nem vala ugyan az a' szerentséje, hogy szeretett Monárkháját annak ditsőséges nevenapján a' maga kebelében szemlélhesse, tsakugyan így is tellyes szívvel lélekkel Ő Cs. K. Felségével volt ez, 's valamint azok, kik most körülötte örvendezvén ditső nevé napjának tiszteletére fényes innepeket ülttek, úgy a' Bétsiek is egy szívvel lélekkel megülték ezt belső tsendes ajtatosságtartások által, sok ezer buzgó imádságokat intézvén az Ő Felsége' hoszszas és boldog életéért a' minden jóknak Adójához: A' Nép kedves éneke: Isten tartsd meg F e r e n c z Császárt, most is, mint az előbbeni esztendőkbén nagy buzgósággal elénekeltetett, a' Bétsi szépen megvilágosított Theátramokon,